

# **I Księga Kronik**

## **Rozdział 21**

1. A szatan powstał na Izraela i podwiódł Dawida, żeby policzył Izraela. 2. I rzekł Dawid do Joaba, i do przełożonych nad ludem: Idźcie a obliczcie Izraela od Bersabee aż do Dan a przynieście mi liczbę, żebych wiedział. 3. I odpowiedział Joab: Niech przysporzy JAHWE ludu swego stokroć więcej, niżli go jest! Aza nie wszyscy, panie mój, królu, są słudzy twoi? Przeczże się tego dowiaduje pan mój, co by za grzech było poczytano Izraelowi? 4. Ale słowo królewskie więcej przemogło i wyszedł Joab, i obszedł wszystkiego Izraela, i wrócił się do Jeruzalem. 5. I dał Dawidowi liczbę tych, które był obszedł. I znalazła się wszystka liczba Izraela tysiąc tysięcy, i sto tysięcy mężów dobywających miecza, a z Juda czterzy sta i siedmdziesiąt tysięcy waleczników. 6. Bo Lewi i Beniamina nie liczył, przeto iż Joab przez dzięki czynił rozkazanie królewskie. 7. I nie podobało się Bogu, co było rozkazano, i skarał Izraela. 8. I rzekł Dawid do Boga: Zgrzeszyłem wielce, żem to uczynił. Proszę, oddał nieprawość sługi twego, bom ci głupie uczynił! 9. I rzekł JAHWE do Gada, widzącego Dawidowego, mówiąc: 10. Idź a mów do Dawida i rzecz mu: To mówi JAHWE: Ze trzech rzeczy dajęć obierać. Obierz jedno, które będziesz chciał, i uczynię. 11. I przyszedłszy Gad do Dawida, rzekł mu: To mówi JAHWE: Obierz, co chcesz: 12. Abo głód przez trzy lata, abo przez trzy miesiące uciekać przed nieprzyjacioły twemi, a nie móc ująć miecza ich, abo że przez trzy dni miecz PANSKI i mór będzie w ziemi i Anjoł PANSKI zabijać we wszystkich granicach Izraelskich: a tak teraz obacz, co mam odpowiedzieć temu, który mię posłał. 13. I rzekł Dawid do Gad: Ze wszech stron ucisk mię ciśnie, ale mi lepiej wpaść w ręce PANSKIE, bo mnogie są miłosierdzia jego, niżli w ręce człowiecze. 14. Przepuścił tedy JAHWE mór na Izraela i poległo z Izraela siedmdziesiąt tysięcy mężów. 15. Posłał też Anjoła do Jeruzalem, aby je wytracił. A gdy je wytracił, ujrział JAHWE i zlitował się nad wielkością złego, i rozkazał Anjołowi, który wytracał: Dostyć już, niech przestanie ręka twoja! A Anjoł PANSKI stał podług bojowiska Ornan Jebuzejczyka. 16. I podniósłszy Dawid oczy swe, ujrział Anjoła PANSKIEGO stojącego między niebem a ziemią, a dobyty miecz w ręce jego i obrócony na Jeruzalem. I padli, tak sam, jako starszy, obleczeni we włosiennicę, twarzą na ziemię. 17. I rzekł Dawid do Boga: Azam nie ja jest, którym rozkazał, aby lud policzono? Ja którym zgrzeszył, ja, którym źle uczynił: ta trzoda co zawinęła? JAHWE Boże mój, niech się obróci ręka twoja na mię, i na dom ojca mego, a lud twój niech tracon nie będzie. 18. A Anjoł PANSKI przykazał Gadowi, aby rzekł Dawidowi, żeby wstąpił i zbudował ołtarz JAHWE Bogu na bojowisku Ornan Jebuzejczyka. 19. Wstąpił tedy Dawid według mowy Gad, którą mu mówił imieniem PANSKIM. 20. Lecz Ornan, gdy wejrział wzgórze i ujrział Anjoła, i czterzej synowie jego z nim, skryli się; bo na ten czas młócił na bojowisku pszenicę. 21. A tak gdy szedł Dawid do Ornan, ujrział go Ornan i wyszedł przeciw jemu z bojowiska, i pokłonił mu się twarzą do ziemi. 22. I rzekł mu Dawid: Daj mi plac bojowiska twego, abych zbudował na nim ołtarz JAHWE: tak, żebyś wziął srebra za co stoi i żeby ustała plaga od ludu. 23. I rzekł Ornan do Dawida:

Weźmi a niech uczyni pan mój, król, cokolwiek mu się podoba; ale i woły daję na całopalenie, i wózki na drwa, i pszenice na ofiarę: wszystko z chęcią dam. **24.** I rzekł mu król Dawid: Nie będzie tak, ale dam srebro, za co stoi, bo tobie brać nie mam i tak ofiarować JAHWE całopalenie darowne. **25.** Dał tedy Dawid Ornan za miejsce syklów złota sześć set wagi sprawiedliwej. **26.** I zbudował tam ołtarz JAHWE, i ofiarował całopalenie i zapokojne, i wzywał JAHWE, i wysłuchał go w ogniu z nieba na ołtarz całopalenia. **27.** I rozkazał JAHWE Anjołowi, i obrócił miecz swój w poszwę. **28.** Natychmiast tedy widząc Dawid, że go wysłuchał JAHWE na bojuwisku Ornan Jebuzejczyka, ofiarował tam ofiary. **29.** A przybytek PANSKI, który był sprawił Mojżesz na puszczy, i ołtarz całopalenia naonczas był na wyżynie Gabaon. **30.** I nie mógł Dawid iść do ołtarza, aby tam prosił Boga: zbytnim bowiem był strachem przestraszony, widząc miecz Anjoła PANSKIEGO.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.